

בשעה טובה מאוד

● זה היה צריך לקרות באוגוסט. אבל מאומה לא אירע. אחר־כך חלפו ספטמבר, אוקטובר ונובמבר בפתח, ועדיין – כלום.

הרוטציה המובטחת בין חברי־הכנסת חיים קופמן, יושב־ראש סיעת הליכוד כיום, ושרה דורון, יושבת־ראש הקואליציה המורחבת, היוותה את נוסחת־הפלא לפיתרון של ויכוח ממושך בין מיפלגותיהם של השניים (חדות וליברלים), על התפקיד הנכבד. לפתע – נשכחה.

מסתבר כי דורון פנתה לקופמן עוד בשלהי הקיץ. קופמן טייל אז ברחבי העולם, חזר לבסוף ארצה. אז רצו החברים דורון וקופמן להתחלף, אולם הוחלט כי יש לחכות לשובו של ראש־הממשלה, שימעון פרס. בכל זאת, מדובר בחילופי גברי של תפקיד חשוב. פרס קצר אז מחמאות וכותרות במסעו ההיסטורי לארצות־הברית.

בימים אלה נשמע משק כנפי־ההיסטוריה. מכיוון שגם פרס וגם שמיר, גם קופמן וגם דורון – כולם בארץ, יתקיים בקרוב טקס־חילופין ממור ומצולם בין יושב־ראש ה־קואליציה.

■ הזמרת מרגלית אבי קורי פנתה להנהלת־הטלוויזיה. ברצונה להשתלב בתוכנית סי־בה־למסביבה. בשריר שהיא תכ־תוב מדי שבועיים עבור התוכ־בית. פנייתה טרם נענתה.

■ שניות של מבוכה פקדו את העיתונאי הצעיר צבי זרחיה. הכתב הכלכלי של דבר כתב בשקידה, בעת קיומה של מסי־כתיעותנאים מכובדת על ה־מיסוי. לפתע יזוממה האיתורית בכיסו, וקול נשי הפך את ה־אווירה הכבדה וגרם למיתקפת

עמיגור, שכמהלכה אף הגוש ליושב־ראש הפורש מתנות נכ־ברות.

■ הליחשושים עלי־כך שאין הכל כשורה במישפחת רינה ודורון מורגודאר מקורם בטעות. השמועות נבעו מעצם שהייתה הממושכת של מי ש־היתה מיס תבל בארץ. בביתה שבכפר־שמריהו, בעוד שבעלה דורון נותר באנגליה. מסתבר כי הפירוד הזמני נובע ממגיפה הפוקרת לאחרונה את ילדי אנגליה. לכן חזרה רינה ארצה.

אריק איינשטיין

מאוהדי קבוצת הכדורסל של הפועל תל־אביב, צפה במתח בדרכי הסוער שהתקיים בשבוע שעבר (למעלה). למטה: צופים במישחק הזמרים שלמה ארצי וששי קשת. ארצי הפיג את מתיחותו. מאוחר יותר, בשתייה בפאב ידוע שבו מתגודדת הבהומה.

מ־לוי מבין כה מעט על יחסים בינלאומיים. עד שאני נאלץ להגיד שהוא מומחה בנושא או כשטח אחר. אין בהיסטוריה ה־אנושית דוגמות רבות של בורות חובקת־כל.

● הנזיל: „המושג, עירפול פורה' מיוחס לעיתים קרובות להנרי קסינג'ר, בעוד שלמעשה זהו הניסוח שלי, שהשתמתי בו להגנה על החלטת מועצת־הבי־טחון 242 באו"ם הכנסת הספ־קנית.”

● אנט פלאטר־שרדן, על בעלה: „בטח קר לו ככה. איש שכל־כך מטפל בעצמו, וכל־כך נקי...”

● אלי אוחנה, הכורוגלן שהורחק מהמישחק הבינלאומי שקיימה השבוע נבחרת־ישראל: „מה עכשיו? אני הולך לישון.”

● שלמה זבלדוביץ, אד־רח פינלנד, תושב קיסריה, יצרן נשק וחתן פרס־התעשייה: „בגטו לוד' הפסקתי להאמין באלוהים, והתחלתי להאמין בכוח. בעוב־רות ובכסף. מאז אני אוהב מ־גמות ופגזים.”

● הנזיל, שבארמונו עובדות משרתות פיניות: „אני ליברל וסוציאליסט. אבל איזה מוסר עבודה יש בארץ? וישמן ישורון ויבעט!”

על דרך הגרוטסקה את קורותיה של מישפחה יהודית מעיירה קטנה כפולין ועד הגיעה, אחרי תחנות ותלאות, לפלשתינה.

■ בארץ ביקרה באלמוניות מוחלטת חנה מזמור, הגברת הראשונה של סירדה־ליאונה. ה־גברת החביבה התיידדה מאוד עם נורית מנחמי, אשת יחסי־ציבור ישראלית, והשתיים נראו מבלות באינטנסיביות יחדיו, כשהן עוברות לסירוגין בין א־גלית לצרפתית.

פסוקי השבוע

● אבא אבן על דויד לוי:

סיבה לבחירה בספר אינה נעוצה בסוד הטיבעוני, כי אם בשפה הצרפתית שבה הוא כתוב. לוי דובר צרפתית, ולכן סברו ה־קבלנים הישראליים שהוא ייהנה מהספר.

■ פסטיבל־עכו מצדיק עצמו ככימה לגילויים של כישרונות צעירים. דובי עינבר, שכתב וביים את המחזה בצחוק ודמע יהודה תקום, והציגו בהצלחה בפסטיבל־השוליים, זכה לעלות כיתה. מחזהו נרכש עליידי תיאטרון יובל ומוצג מעתה בתיאטרון נווה־צדק. המחזה נכתב בעיקבות מחזה של אברהם גולדסדן, אבי ה־תיאטרון היידישי, והוא מתאר

כמה שווה חיוך ספרדי?

● בשבוע שעבר סיפר העולם הזה את סיפורו של תת־שר־האנרגיה הספרדי, מרטין גיאגו. שנחת בארץ ללא מיטענו. אנשי משרד־האנרגיה קנו לאורח ולפמלייתו תחילה אבי־זרים אלמנטריים ואחר־כך – חולצות, כדי שיוכלו להופיע בכבוד בקוקטיילים שנערכו לכבודם. האורחים נסעו שבעי־רצון בניקורם הוכתר בהצלחה ואז התפנה דובר משרד־האנרגיה, אבישי אמיר, לסידורים הקטנים. למשל: היה בכונתו לקבל בחזרה את 130 אלפי השקלים שהשקיע מכיסו ביחסי ספרד־ישראל. אמיר קנה את החולצות לאור־חיים מכיסו. עניין פעוט, כביכול, אך לא במשרד־האנרגיה. חשב־המישרד שלח לדובר מיכתב, שבו הוא מבהיר לו כי אינו יכול להחזיר לו כספים עבור סעיף חריג שכזה. אבל מה? הוא בודק את הנושא עם חשב משרד־האוצר.

איירה ריקלים

הוא בנו בכורו של המיליארדר משולם בארבע שנים מאיירה (בחולצה בהירה). בעלה של פיה זדורה. הצעירה האב, ובאחרונה לקח מטוס פרטי ממשולם כדי לבוא לתל־אביב ולחגוג גיל־ידים בשכונת־עזרא. שלהקמתו תרם 100 אלף דולר. מנכ"ל הקרן, חנן בן־יהודה (בחולצה כהה). הוא ששיכנע את ריקלים־הבן לתרום לקרן תל־אביב לפיתוח. שהוא עומד בראשה.

עם ילדתה הפעוטה, ואילו דורון, שנאלץ להישאר באנגליה, ריגל עסקיו, מגיע לביקור מישפחתי מרי שבועיים־שלושה.

■ מהי המתנה שבחרו ראשי ענף הבניה להגיש לשר דויד לוי? דווקא את ספרה האוטו־ביוגרפי של הזמרת־יורדת רי־קה זרואי. הספר מגולל את קורות־חיה של הזמרת, שהפכה לכוכבת בצרפת, וכיצד עזר לה הטיפול הטיבעוני להיחלץ מ־תוצאות תאונת־דרכים. אולם ה־

צחוק כללית: „תתקשר בבקשה, רחוף. ל... (שם של אשה), כי מיספרה...”

■ פלא איך לא העלה חבר־הכנסת אריאל ויינשטיין כי מישקלו לאחרונה. הח"כ הלי־ברלי עסוק מזה כמה שבועות בפרידות גטרונומיות מרגשות מתפקידו כיושב־ראש מועצת־המנהלים של חברת עמיגור. ביום החמישי נערכה לכבודו סעודה עשירה, בנוכחותם של כל ראשי העיריות הקשורות ב־